

Temanotat

Tunisia: ID-dokumenter

LANDINFO

Utlendingsforvaltningens fagenhet for landinformasjon

© Landinfo 2018

Materialet i denne publikasjonen er omfattet av åndsverklovens bestemmelser. Uten særskilt avtale med Landinfo er enhver eksemplarfremstilling og tilgjengeliggjøring bare tillatt i den utstrekning det er hjemlet i lov.

Alle henvendelser om Landinfos rapporter kan rettes til:

Landinfo
Utlendingsforvaltningens fagenhet for landinformasjon

Storgata 33 A

Postboks 2098 Vika

N-0125 Oslo

Tel: 23 30 94 70

E-post: landinfo@landinfo.no

www.landinfo.no

Om Landinfos temanotater

Utlendingsforvaltningens fagenhet for landinformasjon (Landinfo) innhenter og analyserer informasjon om samfunnsforhold og menneskerettigheter i land som Utlendingsdirektoratet (UDI), Utlendingsnemnda (UNE) og Justis- og beredskapsdepartementet har behov for kunnskap om.

Landinfos temanotater er basert på opplysninger fra nøye utvalgte kilder. Opplysningene er behandlet i henhold til [anerkjente kvalitetskriterier for landinformasjon](#) og [Landinfos retningslinjer for kilde- og informasjonsanalyse](#).

Temanotatene bygger på både skriftlig og muntlig kildemateriale. En del av informasjonen som formidles, er innhentet gjennom samtaler med kilder på informasjonsinnhentingsreiser. Landinfo tilstreber bredde i kildetilfanget, og så langt mulig er det innhentet informasjon fra kilder som arbeider uavhengig av hverandre. Alt benyttet kildemateriale er fortløpende referert i temanotatene. Hensyn til enkelte kilders ønske om anonymitet er ivaretatt.

Notatene gir ikke et uttømmende bilde av temaene som undersøkes, men belyser problemstillinger som er relevante for UDIs og UNEs behandling av utlendingssaker.

Landinfo er en faglig uavhengig enhet, og informasjonen som presenteres, kan ikke tas til inntekt for et bestemt syn på hva praksis bør være i utlendingsforvaltningens behandling av søknader. Landinfos temanotater gir heller ikke uttrykk for norske myndigheters syn på de forhold og land som omtales.

About Landinfo's reports

The Norwegian Country of Origin Information Centre, Landinfo, is an independent body within the Norwegian Immigration Authorities. Landinfo provides country of origin information (COI) to the Norwegian Directorate of Immigration (Utlendingsdirektoratet – UDI), the Immigration Appeals Board (Utlendingsnemnda – UNE) and the Norwegian Ministry of Justice and Public Security.

Reports produced by Landinfo are based on information from carefully selected sources. The information is collected and analysed in accordance with [common methodology for processing COI](#) and [Landinfo's internal guidelines on source and information analysis](#).

To ensure balanced reports, efforts are made to obtain information from a wide range of sources. Many of our reports draw on findings and interviews conducted on fact-finding missions. All sources used are referenced. Sources hesitant to provide information to be cited in a public report have retained anonymity.

The reports do not provide exhaustive overviews of topics or themes, but cover aspects relevant for the processing of asylum and residency cases.

Country of Origin Information presented in Landinfo's reports does not contain policy recommendations nor does it reflect official Norwegian views.

SUMMARY

This paper provides a general description of the procedures for registration of birth, marriage, divorce and death with the national population register in Tunisia. Furthermore, it describes routines for issuing national ID-cards and passports, both in Tunisia and at the Tunisian embassy in Norway. The paper also discusses the possibility of minors to obtain ID documents. Finally, the paper assesses the notoriety of Tunisian ID documents

SAMMENDRAG

Notatet beskriver i generelle trekk rutinene for registrering av fødsel, ekteskap, skilsmisse og død i folkeregisteret i Tunisia. Notatet beskriver videre søknadsprosedyrer for nasjonalt ID-kort og pass, både i Tunisia og ved Tunisias ambassade i Norge. Mindreåriges mulighet til å skaffe seg ID-dokumenter tas særskilt opp. Det gis til sist en vurdering av tunisiske dokumenters notoritet.

INNHold

1. Innledning	7
2. Kort om Tunisia	7
2.1 Geografi og befolkningssammensetning	7
2.2 Administrativ inndeling	8
2.3 Kort om språk	8
2.4 Navneskikker	9
2.4.1 Endring av navn	9
3. Organisering av folkeregistrene	10
3.1 Tunisisk byråkrati	10
3.2 Lovverk	10
3.3 Omfang av folkeregistreringen	11
3.3.1 Mulighet for å oppholde seg i Tunisia uten ID-dokumenter over tid	11
3.4 Personnummer	12
4. Registrering ved tunisisk utenriksstasjon	12
5. Registrering av hendelser i folkeregisteret og utstedelse av attester	12
5.1 Fødsel	12
5.1.1 Etterregistrering av fødsel	12
5.1.2 Barn født i Norge av tunisisk(e) forelder/-re	12
5.2 Død	13
5.3 Ekteskap og skilsmisse	13
5.3.1 Familiebok	13
6. Nasjonalt ID-kort	14
6.1 Søknadsprosedyre fra Tunisia	14
6.2 Søknadsprosedyrer fra Norge	15
7. Pass	15
7.1 Søknadsprosedyre fra Tunisia	15
7.2 Søknadsprosedyre fra Norge	15
8. Statsborgerskap	16
9. Mindreårige	16
9.1 Mindreåriges ID-dokumenter	16
10. Vurdering av tunisiske dokumenters notoritet	17
10.1 Korrupsjon	17
10.2 Ekte ID-kort og pass med uriktig innhold	17
10.3 Falske ID-kort og pass	18
10.4 Falske attester, vitnemål og bankutskrifter	18

11. Referanser 19

1. INNLEDNING

Dette temanotatet tar for seg prosedyrer for registrering av fødsel, ekteskap, skilsmisse og død i det tunisiske folkeregisteret, samt utstedelse av nasjonalt ID-kort og pass.

Dette er et stort felt som det vanskelig kan gjøres utførlig rede for innenfor rammene av et notat. Notatet er derfor ikke uttømmende, men inneholder informasjon som utlendingsforvaltningen har etterspurt over tid. Informasjonen i notatet har derfor hovedsakelig relevans for forvaltningen.

Tunisia er et emigrasjonsland. I 2014 levde 543 000 tunisiskfødte personer utenfor Tunisia, over 80 % av dem i Europa, av en befolkning på rundt 11 millioner. I tillegg kommer personer født i utlandet med tunisiske foreldre med dobbelt statsborgerskap (Bel-Air 2016). Tunisiske myndigheter tilbyr denne gruppen konsulære tjenester ved sine utenriksstasjoner. Notatet går derfor kort gjennom søknadsprosedyrer og annen relevant informasjon vedrørende registrering av personopplysninger og søknad om ID-dokumenter fremmet både i Tunisia og ved Tunisias ambassade i Oslo.

Mindreåriges muligheter til å skaffe seg ID-dokumenter tas kort opp i notatet. Bakgrunnen for at mindreårige nevnes spesielt, er utlendingsforvaltningens informasjonsbehov i forbindelse med saker som involverer enslige mindreårige asylsøkere fra Tunisia.

Opplysninger om søknadsprosedyrer for ID-dokumenter er forholdsvis lett tilgjengelige på offisielle tunisiske nettsider. Ettersom informasjonen er på arabisk og fransk, har Landinfo likevel funnet det hensiktsmessig å samle den viktigste informasjonen i et temanotat.

Informasjonen i dette notatet kommer hovedsakelig fra åpne kilder, særlig offisielle tunisiske nettsider. I 2012 og 2018 gjennomførte Landinfo informasjonsinnhentingsreiser til Tunisia hvor dokumentutstedelse var et av temaene som ble tatt opp. Informasjon fra tunisiske kilder, både statlige og ikke-statlige, er tatt med i notatet.

Tunisia har foreløpig ikke innført biometriske ID-kort og pass. I 2016 la regjeringen frem et lovforslag om innføring av biometriske dokumenter. Forslaget er fortsatt til behandling, og det finnes ikke en bekreftet tidsplan for gjennomføring av biometri i Tunisia (Innenriksdepartementet, møte i Tunis juni 2018).

2. KORT OM TUNISIA

2.1 GEOGRAFI OG BEFOLKNINGSSAMMENSETNING

Tunisia ligger mellom Algerie i vest og Libya i sørøst. De nordlige og østlige regionene ligger mot Middelhavet. Befolkningen på rundt 11 millioner er hovedsakelig konsentrert til kystområdene i nord og øst. Ørkenen i sør er nærmest ubebodd.

Tunisia har en forholdsvis lav befolkningsvekst, sammenlignet med andre land i regionen. Dette skyldes blant annet en vellykket familieplanleggingsstrategi, og kvinners relativt sterke posisjon.

De fleste tunisiere regner seg som arabere, men det finnes små grupper av berbere i ørkenen i sør. Befolkningen er sunnimuslimer, med unntak av en mindre kristen minoritet og en stadig mindre jødisk minoritet, som i dag består av kun 1300 personer.¹

Med det høyeste bruttonasjonalproduktet i regionen etter det oljeproduserende Libya, er Tunisia et av Nord-Afrikas økonomisk sett mest utviklede land. Tunisisk økonomi er bygget på landbruk, råvareeksport, industri og turisme.

God økonomisk vekst frem til finanskrisen i 2008 ble erstattet av en dramatisk nedgang i inntektene fra blant annet turisme, en utvikling som ble ytterligere forsterket etter den arabiske våren i 2011. Arbeidsledigheten er vedvarende høy, og skaper sosiale spenninger, særlig i utkantstrøkene. De økonomiske forskjellene er store, og mange familier lever med svært begrensede ressurser. I tillegg er den geografiske skjevdelingen stor, og levestandarden er betydelig lavere i innlandet enn i den mer utviklede kystregionen. Gratis helsevesen, subsidierte basisvarer og en del sosiale ordninger gir likevel hele befolkningen et visst sikkerhetsnett.

2.2 ADMINISTRATIV INNDELING

Tunisia har siden 1956 hatt følgende administrative inndeling:²

Administrativ enhet	Antall	Ledes av
Governorat, fylke (fr. <i>gouvernorat</i> , ar. <i>wilaya</i>)	24	Prefekt (fr. <i>gouverneur</i> , ar. <i>wali</i>)
Distrikt (fr. <i>délégation</i> , ar. <i>mu'tammadiyya</i>)	264	Delegat (fr. <i>délegué</i> , ar. <i>mu'tammad</i>)
Kommune (fr. <i>municipalité</i> , ar. <i>baladiyya</i>)	350	Kommuneformann (fr. <i>président de la commune</i> , ar. <i>rais al-baladiyya</i>)
Sektor (fr. <i>secteur</i> , ar. <i>'imada</i>)	2073	Sektorleder (fr. <i>chef de secteur</i> , ar. <i>'omda</i>)

Som det fremgår av tabellen over, er Tunisia inndelt i 24 fylker. Fylket ledes av en prefekt, utnevnt av presidenten, som er statens høyeste representant i området. Fylkene er delt inn i 264 distrikter, som ledes av en delegat, utnevnt av innenriksministeren og direkte underlagt prefekten. Distriktene er igjen inndelt i 350 kommuner, som igjen er inndelt i sektorer. Sektoren er det laveste administrative nivået (Béchir et al. 2011, s. 13-18; Yerkes & Muasher 2018).

2.3 KORT OM SPRÅK

Arabisk er det eneste offisielle språket i Tunisia. De fleste tunisiere identifiserer seg som arabere, og har arabisk som førstespråk. Klassisk arabisk brukes i formelle, gjerne

¹ Det var rundt 100 000 jøder i Tunisia ved frigjøringen fra Frankrike i 1956. Etter stor utvandring til blant annet Frankrike og Israel, er det i dag kun 1300 jøder igjen i Tunisia, de fleste av dem bosatt på øya Djerba (Chouffan 2017).

² Tunisia er i gang med en omfattende desentraliseringsreform. Reformen innebærer blant annet flere kommuner, endrede kommunegrenser, samt overføring av makt fra sentralt hold til lokale folkevalgte.

skriftlige, sammenhenger, mens de fleste bruker tunisisk arabisk, kalt *derja*, i dagliglivet.

Tunisia var fransk protektorat fra 1881 til 1956, og er derfor sterkt preget av fransk språk og kultur. Andelen franskkyndige minker år for år, men fortsatt er franskkunnskaper viktig, blant annet innenfor forvaltningen, utdanningssystemet, handel og turistsektoren.

Det finnes små grupper av berbere sør i landet. De som identifiserer seg som berbere, utgjør mindre enn 1 % av befolkningen, og antallet berbisktalende er antatt å være rundt 78 000 personer. Berberne har forsøkt å få større oppmerksomhet rundt sin kulturelle og språklige egenart, og krevd at berbisk språk får en plass i utdanningssystemet (Landguiden u.å.). Berbiske språk har imidlertid ingen offisiell status i Tunisia, slik det har i nabolandet Algerie og i Marokko.

Landets registre føres på arabisk, og sivilstatusdokumenter som fødselsattest, vigselattest og dødsattest utstedes på arabisk. Fransk versjon fås på forespørsel (Det sentrale folkeregisteret i Tunis, møte i Tunis juni 2018).

2.4 NAVNESKIKKER

Tunisia har videreført fransk administrasjonsskikk med fornavn og etternavn, og følger altså ikke tradisjonen med egennavn, fars navn og farfars navn som er utbredt i Midtøsten (se Landinfo 2012 for mer informasjon om navneskikker i arabiske land).

Tunisiske kvinner beholder sitt eget etternavn når de gifter seg, men det finnes også tilfeller hvor kvinnen tar ektemannens navn i tillegg til sitt eget.

En ny lov fra 1998, revidert i 2003, gir barn født utenfor ekteskap lovfestet rett til et familienavn (Navnelov 1998). Uektefødte barn får mors etternavn. Barn som er født uten kjente slektninger, får tildelt for- og etternavn av sin juridiske verge, som kan være en myndighetsperson (se Landinfo 2013 for mer informasjon om forhold for barn født utenfor ekteskap).

Et rundskriv fra Innenriksdepartementet fra 1965 forbyr ansatte på folkeregisteret å registrere ikke-arabiske fornavn i folkeregisteret. I 2013 ga Innenriksdepartementet folkeregistrene instruks om å håndheve innholdet i rundskrivet, etter en mer liberal praksis noen år (Boukhatia 2018). Det finnes anekdotisk informasjon om at foreldre som ønsker å gi barnet andre navn enn arabisk-muslimske, for eksempel berbiske navn, blir nektet dette av det lokale folkeregisteret når de kommer for å registrere barnet (Hanachi 2015).

2.4.1 Endring av navn

Navneendring er en omfattende og omstendelig prosess i Tunisia, og skjer derfor sjelden. En tunisisk borger kan søke om å endre fornavn i et av følgende tilfeller:

- dersom navnet ikke er arabisk eller nordafrikansk
- dersom navnet er en belastning (har en komisk eller spottende betydning)
- dersom man har samme navn som en søster eller bror

Man kan endre etternavn i et av følgende tilfeller:

- innvilgelse av tunisisk statsborgerskap

- navneendring i forbindelse med etablering av farskap³

Man søker om navneendring til Justisdepartementet. Innvilgelser blir gjort kjent gjennom dekret og publisert i lysningsbladet, og deretter ført inn i margen i fødselsregisteret. Avslag kan ankes til forvaltningsdomstolen (SICAD u.å.). Navneendringer i forbindelse med etablering av farskap skjer i domstolen.

3. ORGANISERING AV FOLKEREKISTRENE

3.1 TUNISISK BYRÅKRATI

Det moderne Tunisia vokste fram under den arabiske erobringen på 700-tallet, det osmanske styret fra 1500-tallet og deretter under fransk protektorat fra 1881 og fram til frigjøringen fra Frankrike i 1956. Den nære tilknytningen til Frankrike preger landets utvikling, og Tunisia har videreført mange aspekter ved fransk lovverk og administrasjonsskikk.

Tunisisk byråkrati er tungrodd, uforutsigbart og sendrektig, og utgjør en kilde til frustrasjon for befolkningen (konsulær kilde B, møte i Tunis juni 2018).

Det arbeider 850 000 personer i offentlig sektor i Tunisia, noe som er et høyt tall for regionen (det arbeider et tilsvarende antall personer i offentlig sektor i Marokko med tre ganger så mange innbyggere). Offentlig sektor er preget av et høyt korrupsjonsnivå, ureglementert fravær, manglende kompetanse, manglende utstyr, nepotisme, interessekonflikter, dårlig politisk styring og manglende effektivitet (Ben Ammar 2017).

Imidlertid er det stor regional forskjell på tilgangen til, og kvaliteten på, offentlige tjenester. Mens offentlige kontorer, for eksempel folkeregisteret, har forholdsvis gode materielle og menneskelige ressurser i hovedstaden og i de store byene, er situasjonen en annen i avsidesliggende områder, hvor offentlige ansatte fortsatt kommuniserer med brev og fax (konsulær kilde A, møte i Tunis juni 2018).

3.2 LOVERK

Folkeregistreringen og utstedelse av sivilstatusdokumenter reguleres i lov om folkeregistrering av 1957, sist endret i 1989 (Lov om folkeregistrering 1957).

Justisdepartementet har det overordnede ansvaret for håndhevelse av loven, og delegerer de ulike oppgavene til de ulike lokale nivåene.

Folkeregistreringen skjer normalt på kommunenivå (baladiyya), eventuelt på arrondissement-nivå, et administrativt nivå som kun finnes i de store byene (Det sentrale folkeregisteret i Tunis, møte juni 2018). Tunisias 44 ambassader og

---

³ I 1959 ble det obligatorisk for alle tunisiere å ha et etternavn. På denne tiden var mange tunisiere ikke folkeregistrerte, og fikk frist til 1. september 1959 til å registrere navnet hos myndighetene. Det ble nedsatt lokale kommisjoner i hvert distrikt for å forvalte registreringen og å gi navn til de personene som ikke hadde oppgitt navn til myndighetene. Dette førte ifølge SICAM (u. å.) til at mange fikk to navn, et opprinnelig navn og et de fikk tildelt av kommisjonen. I 2001 etablerte man derfor et dokument som bekrefter at de to navnene tilhører én og samme person (certificat de conformité entre le nom d'origine et le nom octroyé), utstedt av domstolen på vedkommendes hjemsted.

generalkonsulater fyller også funksjonen som folkeregister (Innenriksdepartementet, møte i Tunis juni 2018).

Folkeregisteret har et lovpålagt ansvar for å føre fødsel, død, vigsel og skilsmisse i registrene etter gjeldende regelverk. Ved årets slutt sender hvert folkeregister et duplikat av registrene til det kommunale arkivet, og et til domstolen. I tillegg sendes statistikk til det nasjonale statistikkbyrået, som utarbeider befolkningsstatistikk til bruk i samfunnsplanleggingen. For detaljer rundt regler for registerføringen henvises det til loven.

Folkeregisteret kan kun endre registrerte opplysninger etter kjennelse fra domstolen.

Siden 1998 har alle registreringer fra de lokale folkeregistrene blitt oversendt og samlet i en sentral database som administreres av Det nasjonale informatikksenteret (Centre National de l'Informatique, CNI) (INS & UNFPA u.å.). Dette innebærer at man kan få kopi eller utskrift av ulike dokumenter hvor som helst i Tunisia, og ikke bare der hvor hendelsen er registrert (Folkeregisteret i Tunis, møte juni 2018; Innenriksdepartementet, møte i Tunis oktober 2012). Fra 2018 kan man også bestille utskrift av fødselsattest på nett, både fra Tunisia og fra utlandet (Ministère de l'Intérieur u.å.).

3.3 OMFANG AV FOLKEREGRERINGS

I henhold til Det nasjonale statistikk instituttet (INS & UNFPA u.å., s. 4) er det i dag full fødselsregistrering i Tunisia. Innenriksdepartementet (møte i Tunis juni 2018) kunne imidlertid ikke utelukke at det finnes personer som ikke er fødselsregistrert i enkelte avsidesliggende lommer i landet, men mente at antallet i så fall er svært begrenset og minker år for år.

3.3.1 Mulighet for å oppholde seg i Tunisia uten ID-dokumenter over tid

Tunisiske myndigheter har svært god oversikt over egen befolkning, ikke minst av sikkerhetsårsaker.⁴ Nasjonalt ID-kort er obligatorisk fra 18 års alder, og myndighetene kontrollerer ID-dokumenter i mange sammenhenger.

ID-dokumenter (barnets fødselsattest og foreldrenes ID-kort) er for eksempel nødvendig når foreldre skal skrive barn inn i skolen. Tunisiske barn må vise ID-kort ved ulike etapper av skolegangen, for eksempel når de avlegger eksamen. Man trenger også ID-dokumenter for å søke om ulike sosiale støtteordninger, leie eller kjøpe bolig eller eiendom, ha kontraktfestet arbeid, arve, stemme ved valg, og så videre. I tillegg kommer mer tilfeldige ID-kontroller i forbindelse med veikontroller og lignende.

I lys av dette vurderer Landinfo det derfor slik at det er nærmest umulig å leve i det tunisiske samfunnet uten ID-dokumenter over tid. I den grad personer uten noen form for ID-dokumenter fortsatt finnes i Tunisia, lever de i isolerte områder, reiser aldri utenfor sitt distrikt, er uten skolegang og uten kontakt med myndighetene.

---

⁴ Tunisia under Ben Ali (før 2011) ble ansett for å være en politistat hvor myndighetene hadde svært god oversikt og kontroll over landets borgere, hovedsakelig av politiske årsaker. I dag er det sikkerhetshensyn som er den viktigste motivasjonen for å ha god kontroll på hvem som befinner seg i på tunisisk jord. Landet har de siste årene opplevd flere terrorhandlinger som har rammet den viktige turistindustrien hardt, og som har fått store negative konsekvenser for økonomien. Myndighetene har derfor en stor egeninteresse av å ha god oversikt over de som befinner seg i landet.

3.4 PERSONNUMMER

Tunisia har ikke en ordning med personnummer, det vil si et unikt registreringsnummer som tildeles alle landets innbyggere, og som følger vedkommende livet ut. Tunisia har imidlertid en ordning med et unikt nummer på det nasjonale ID-kortet, og som videreføres i tilfelle kortet fornyes (Det sentrale folkeregisteret i Tunis, møte juni 2018).

4. REGISTRERING VED TUNISISK UTENRIKSSTASJON

Tunisiske borgere som oppholder seg i Norge, kan registrere seg ved den tunisiske ambassaden i Oslo. De vedlegger kopi av tunisisk pass og kopi av oppholdstillatelsen i Norge (Tunisias ambassade i Oslo u.å.). Når de har registrert seg, får de et konsulært ID-kort (carte d'immatriculation consulaire), som er en forutsetning for å kunne søke om pass eller benytte seg av tilbud om andre konsulære tjenester ved ambassaden.

5. REGISTRERING AV HENDELSER I FOLKEREGERISITERET OG UTSTEDELSE AV ATTESTER

5.1 FØDSEL

Fødsel skal innføres i folkeregisteret innen ti dager, eller femten dager dersom fødselen skjer utenfor området hvor foreldrene har folkeregistrert adresse, for eksempel i utlandet. Dokumentasjon er erklæring fra far, fødselsmelding fra sykehus eller erklæring fra en person som var til stede ved fødselen, for eksempel jordmor eller lege (Lov om folkeregistrering 1957, artikkel 24).

På registerkortet skal det stå dato, klokkeslett og sted for fødselen, barnets kjønn, foreldrenes navn, fødselsdato og -sted, bosted og statsborgerskap. Tunisiske utenriksstasjoner fører fødselsregister, og sender en dublett av registeret hvert år til Tunis kommune, som arkiverer det og utsteder utskrift av fødselsattest ved forespørsel (Lov om folkeregistrering 1957, artikkel 17).

Fødselsattest opprettes umiddelbart etter at barnet er innskrevet i folkeregisteret (Lov om folkeregistrering 1957, artikkel 22-25).

5.1.1 Etterregistrering av fødsel

Dersom fødselen ikke meldes til folkeregisteret innen rett tid, må identitet fastslås gjennom en fastsettelsesdom i førsteinstansdomstolen i det området hvor vedkommende er født, eventuelt bosatt (Lov om folkeregistrering 1957, artikkel 23). Først når den er fastslått ved dom, kan fødselen føres inn i folkeregisteret.

5.1.2 Barn født i Norge av tunisisk(e) forelder/-re

Når en tunisisk statsborger får barn i Norge, kan fødselen føres inn i tunisisk folkeregister, enten ved Tunisias ambassade i Oslo, eller på stedet der far (eventuelt mor) er født i Tunisia. Dokumentasjonskrav er barnets fødselsattest, kopi av

foreldrenes pass samt kopi av oppholdstillatelse i Norge (Tunisias ambassade i Oslo u.å.).

5.2 DØD

Dødsfall skal meldes til folkeregisteret, eventuelt til nærmeste utenriksstasjon, innen tre dager. Den som melder dødsfallet, må gi «så mye informasjon som mulig» om avdøde, og helst fremlegge den avdødes fødselsattest. På registerkortet skal dato, klokkeslett og sted for dødsfallet komme frem, samt når og hvor den avdøde var født, bosted og yrke (Lov om folkeregistrering 1957, artikkel 43-47).

Dersom fristen på tre dager ikke overholdes, kreves en fastsettelsesdom fra domstolen for å registrere dødsfallet i folkeregisteret (Ministère des Affaires Locales et de l'Environnement u.å.).

5.3 EKTESKAP OG SKILSMISSE

Ekteskap kan inngås enten på rådhuset (baladiyya) eller hos en notar (adoul). Notaren har en frist på én måned til å registrere ekteskapet i folkeregisteret, som sender kopi til domstolen. Ektefellene får vigselfattest og familiebok. De tunisiske ektefellene framviser følgende dokumentasjon ved ekteskapsinngåelsen (utenlandske borgere som inngår ekteskap i Tunisia, må ha ytterligere dokumentasjon, se Landinfo 2013 for mer detaljert informasjon):

- fødselsattest
- legeattest
- kopi av nasjonalt ID-kort eller pass
- eventuell dispensasjon for alderskravet fra en dommer, hvis mindreårig
- eventuell tillatelse til ekteskapsinngåelse, hvis ansatt i sikkerhetsstyrkene

Skilsmisse kan kun gis av domstolen, og ikke av en sivil myndighet. Skilsmissen registreres i folkeregisteret på det stedet hvor ekteskapet ble inngått, i marginen på ektefellens fødselsattest (Nasri 2015). Registreringen av skilsmissen i lokalt folkeregister kan ta lang tid, ved noen tilfeller flere år.

5.3.1 Familiebok

Familiebok (livret de famille) er et offisielt ID-dokument som er vanlig i land som følger fransk forvaltningstradisjon. Familieboka inneholder informasjon om en familie og viser forbindelsen mellom familiemedlemmene. Den inneholder følgende opplysninger:

- navn på eieren og hans ektefelle(r) og barn
- informasjon om fødsel, fødested og død for alle familiemedlemmene
- ekteskapsinngåelser og skilsmisser

Familieboka ble innført som offisielt sivilstatusdokument ved lov i 1967, og er det vanligste ID-dokumentet i Tunisia ved siden av nasjonalt ID-kort.

Familieboka utstedes etter søknad samtidig med eller etter at ekteskap er inngått. Familieboka utstedes ved lokalt folkeregister eller utenriksstasjon. Dersom familieboka utstedes samtidig med at ekteskapet inngås, er dokumentkravet det samme

som for ekteskapsinngåelsen. Dersom paret søker om familiebok etter at ekteskapet er inngått, framviser de følgende dokumentasjon:

- ektefellenes fødselsattester
- vigselsattest
- eventuell skilsmisseattest for tidligere inngåtte ekteskap
- dokumentasjon på det som skal føres i boka (for eksempel barnefødsler)

Kun ektemannen, fraskilte kvinner som ikke har giftet seg på nytt, og enker kan få familiebok. Innholdet i familieboka har samme juridiske verdi som sivilstatusdokumenter utstedt av folkeregisteret (Commune de Tunis u.å.).

6. NASJONALT ID-KORT

Tunisia har maskinlesbare ID-kort. I 2016 satt tunisiske myndigheter i gang et prosjekt for å innføre biometriske ID-dokumenter, men prosjektet er omdiskutert, blant annet av årsaker knyttet til personvern. Innføring av biometriske ID-kort ligger derfor godt fram i tid (Innenriksdepartementet, møte i Tunis juni 2018).

Nasjonalt ID-kort er det viktigste ID-dokumentet i dagliglivet i Tunisia, både i identifiseringsøyemed og for å dokumentere tunisisk statsborgerskap (kun tunisiske statsborgere kan få nasjonalt ID-kort).

Nasjonalt ID-kort er påbudt for alle tunisiske borgere fra 18 års alder. Mindreårige kan søke om ID-kort fra 15 års alder med tillatelse fra foreldrene.

6.1 SØKNADSPROSEDYRE FRA TUNISIA

Man søker om ID-kort hos politiet. Det kreves personlig oppmøte for å søke om ID-kort. ID-kortet er gyldig på livstid. Følgende dokumentasjon framlegges ved første gangs søknad (Ministère de l'Intérieur 2013a; Innenriksdepartementet, møte i Tunis oktober 2012):

- utskrift av fødselsattest, ikke eldre enn tre måneder
- bekreftelse på tunisisk statsborgerskap
- bostedsattest⁵
- bekreftelse på arbeid eller utdanning
- kopi av oppholdstillatelse eller konsulært ID-kort for tunisiere bosatt i utlandet
- tillatelse fra foresatte (for mindreårige)
- informasjon om blodtype (frivillig)

---

⁵ Man søker om bostedsbevis hos politiet på det stedet man er bosatt. Søkeren framlegger et av følgende dokument: nasjonalt ID-kort, bekreftelse på eie eller leie av bolig, og strømregning, eller annet som dokumenterer at man bor i boligen (Ministère de l'Intérieur 2013c).

Ved fornyelse kreves kun utskrift av fødselsattest og det gamle ID-kortet, og eventuelt dokumentasjon på endringer i opplysningene i folkeregisteret (vigselsattest, skilsmisseattest, adresseendring, og så videre).

ID-kortet har et unikt nummer som følger personen hele livet. En tunisisk borger vil normalt kunne dette nummeret utenat (Innenriksdepartementet, møte i Tunis oktober 2012).

6.2 SØKNADSPROSEDYRER FRA NORGE

Det er ikke mulig å søke om nasjonalt ID-kort ved Tunisias ambassade i Oslo. Tunisiske statsborgere som er bosatt i Norge, må søke om nasjonalt ID-kort i Tunisia (Tunisias ambassade i Oslo, telefonsamtale september 2018).

7. PASS

Tunisia har hatt maskinlesbare pass siden 2003. Landet vurderer å innføre biometriske pass (e-pass), men prosjektet er foreløpig kun på planleggingsstadiet (Innenriksdepartementet, møte i Tunis juni 2018).

7.1 SØKNADSPROSEDYRE FRA TUNISIA

Søknad om pass fremmes hos politiet i området hvor man er bostedsregistrert. Søkeren møter personlig for å søke om pass. Myndige personer må, i tillegg til søknadskjema og passbilder, legge ved kopi av nasjonalt ID-kort når de søker om pass for første gang (Ministère de l'Intérieur 2013b).

Mindreårige legger ved fødselsattest dersom de ikke har ID-kort, og bekreftelse fra foresatte, som også må møte personlig med legitimasjon når den mindreårige søker om pass.

Ved fornyelse av passet leverer søkeren inn det gamle passet.

7.2 SØKNADSPROSEDYRE FRA NORGE

Tunisiske borgere som oppholder seg i Norge, kan søke om pass ved den tunisiske ambassaden i Oslo. Kravet til dokumentasjon er norsk oppholdstillatelse og /eller pass, samt tunisisk ID-kort.⁶

Mindreårige søkere må legge ved samtykkeerklæring fra foresatte, samt eventuell norsk fødselsattest (Tunisias ambassade u.å.).

---

⁶ Dersom søkeren ikke har tunisisk ID-kort, aksepterer ambassaden et konsulært ID-kort (se punkt 4 over), samt en skriftlig forsikring fra søkeren om at vedkommende vil søke om nasjonalt ID-kort ved neste besøk i Tunisia (Tunisias ambassade i Oslo, telefonsamtale september 2018).

8. STATSBORGERSKAP

Tunisia godtar dobbelt statsborgerskap. Man kan som hovedregel ikke løse seg fra sitt tunisiske statsborgerskap (konsulær kilde C, epost mars 2017). For informasjon om vilkår for løsning, se statsborgerloven (1963), artikkel 33-35.

Etter endringer i statsborgerloven (1963) i 1993, 2002 og 2010 kan enhver tunisisk borger, uavhengig av kjønn, overføre sitt tunisiske statsborgerskap til eget barn ved fødsel, i Tunisia eller i utlandet (UNHCR 2018, s. 12). Et barn født av tunisisk forelder er automatisk tunisisk borger, men foreldrene må skrive barnet inn i folkeregisteret på ambassaden eller i Tunisia for at barnet skal få tunisiske ID-dokumenter (Tunisias ambassade i Oslo, samtale november 2014).

Det er domstolen som utsteder statsborgerbevis (*certificat de nationalité*) etter en konkret henvendelse fra søkeren. Tunisiske borgere kan også søke om statsborgerbevis via tunisisk ambassade. Dokumentasjon er utskrift av fødselsattest (ikke eldre enn tre måneder), kopi av gyldig nasjonalt ID-kort eller pass, samt eventuell familiebok og oppholdstillatelse, dersom man søker fra utlandet (Tunisias ambassade i Bern u.å.).

9. MINDREÅRIGE

Myndighetsalder i Tunisia er 18 år. I dette avsnittet nevnes kort hvilke dokumenter mindreårige kan forventes å ha.

I klassisk islamsk rett skilles det mellom *wilaya* (juridisk vergemål, eller foreldreansvar), og *hadana* (daglig omsorg). Tradisjonelt har far hatt foreldreansvar alene for ektefødte barn, mens mor tradisjonelt har fått daglig omsorg for mindreårige barn ved skilsmisse.

Etter endringer i lovgivningen i 2015 har foreldrene felles foreldreansvar for barn, hvis ikke annet bestemmes av domstolen. Dette innebærer blant annet at mor kan søke om nasjonalt ID-kort og pass på vegne av mindreårige barn. Til tross for dette er det vanlig at far representerer barnet i administrative prosedyrer slik som ved søknad om ID-kort og pass, innhenting av tillatelse til å reise utenlands, innskriving på skole og så videre (L'Economiste Maghrébin 2015).

9.1 MINDREÅRIGES ID-DOKUMENTER

Nasjonalt ID-kort er obligatorisk fra 18 års alder. Mindreårige kan søke om ID-kort fra 15 års alder ved særskilte behov, som for eksempel ved deltagelse i nasjonale opptaksprøver eller søknad om pass i forbindelse med utenlandsreiser.

Barn under 15 år har fødselsattest, som foreldrene normalt tar vare på. Fødselsattesten er det viktigste dokumentet for mindreårige. Fødselsattest (eventuelt familiebok hvor fødselen er registrert) vil være nødvendig for å få tilgang til offentlige tjenester, som skolegang, helsebehandling, og så videre. Fødselsattesten brukes også som underlagsdokument for å få ID-kort, som igjen er dokumentasjon for å få pass.

Mindreårige har eget pass dersom foreldre har søkt om det på deres vegne.

Av egne dokumenter som de oppbevarer selv, har mindreårige skolebevis (Det sentrale folkeregisteret i Tunis, møte juni 2018).

10. VURDERING AV TUNISISKE DOKUMENTERS NOTORITET

10.1 KORRUPSJON

Det tunisiske samfunnet er gjennomsyret av korrupsjon på alle nivåer og i alle sektorer (IWatch, møte i Tunis juni 2018; ICG 2017). Noen mener at korrupsjonsnivået er høyere etter folkeopprøret i 2011, og at den gjør seg gjeldende på flere områder enn før. En av lederne i den nasjonale antikorrupsjonsenheten bekrefter dette til ICG:

Vi visste at Ben Alis regime var korrupt og at økningen i korrupsjonen var en av årsakene til revolusjonen. I dag lever vi fortsatt i et mafiasystem. [...] Korrupsjonen har antatt farlige proporsjoner. Den er til stede i innenriksdepartementet, i tollsektoren, innenfor rettsvesenet, i alle de viktige sektorene. Den spiser seg inn på alle områder. (ICG 2017, s. 2-3, Landinfos oversettelse.)

IWatch (møte i Tunis juni 2018) bekrefter det høye korrupsjonsnivået. Organisasjonen opplyste at det nylig vedtatte antikorrupsjonslovverket ikke håndheves, og at korrupsjon er utbredt i alle sektorer innenfor offentlig forvaltning. Poliiti, tollvesen, helsesektoren og utdanningssektoren er de sektorene hvor bestikkelser er mest utbredt. Ifølge organisasjonen er bestikkelser som «inngangsbillett» til offentlige tjenester så vanlig at befolkningen ikke lenger anser det som bestikkelser, men som en nødvendig avgift for å få ting gjort (IWatch, møte i Tunis juni 2018).

Når det gjelder dokumentutstedelse, brukes bestikkelser først og fremst for å fremskynde søknadsprosessen og for å omgå tungrodd byråkrati, gjerne ved hjelp av en mellommann eller «fikser». Bruk av bestikkelser for å få søknaden behandlet innen rimelig tid, medfører ikke nødvendigvis at andre deler av utstedelsesprosessen er utenfor regelverket.

10.2 EKTE ID-KORT OG PASS MED URIKTIG INNHOLD

Med ekte dokumenter med uriktig innhold menes et dokument som er utstedt av riktig myndighet, men med et uriktig eller fiktivt innhold.

Kildenes samstemte vurdering når det gjelder utstedelse av ID-kort og pass, er at dokumentene, såfremt de er utstedt på riktig måte av riktig myndighet, generelt har god notoritet. Ifølge Landinfos kilder (konsulær kilde A, B) er omfanget av ekte tunisiske ID-kort og pass med falske opplysninger begrenset.

Kontrollrutinene for utstedelse er strenge. Opplysningene i pass-søknaden sjekkes opp mot opplysningene i ID-kortet, hvor personopplysningene er knyttet opp til både fingeravtrykk og et unikt nummer, som følger personen fra vedkommende søker om ID-kort første gang, senest ved 18 års alder. Det vil kreve store ressurser og mange involverte parter å omgå kontrollrutinene for utstedelse av både ID-kort og pass, og utstede et ekte dokument med fiktive opplysninger.

10.3 FALSKE ID-KORT OG PASS

Det finnes anekdotisk informasjon, blant annet fra en godt informert konsulær kilde (konsulær kilde D, møte i Tunis juni 2018), om totalfalske tunisiske ID-kort og pass. Utover det har Landinfo ingen konkret informasjon om omfanget av falske tunisiske ID-dokumenter.

10.4 FALSKE ATTESTER, VITNEMÅL OG BANKUTSKRIFTER

Mens offisielle tunisiske ID-dokumenter generelt har god notoritet, er ulike typer attester, som lønns slipper, vitnemål fra private utdanningsinstitusjoner, bankutskrifter og lignende, ofte totalfalske, eller ekte med uriktig innhold (konsulære kilder A, B, D).

Disse dokumentene er i all hovedsak utstedt av private aktører som arbeidsgivere, banker, private utdanningsinstitusjoner og lignende. Men også enkelte offentlige institusjoner, som for eksempel den statlige pensjonskassa (Caisse Nationale de Retraite et de Prévoyance Sociale, CNRPS), er kjent for å utstede bekreftelser med falskt innhold (konsulær kilde D, møte i Tunis juni 2018).

11. REFERANSER

Skriftlige kilder

- Béchir, R., Abichou, H., Ounalli, N. & Sghaier, M. (2011, august). *Organisation territoriale en Tunisie*. Médenine: Institut des Régions Arides. Tilgjengelig fra <http://www.cgdr.nat.tn/upload/files/15.pdf> [lastet ned 17. august 2018]
- Bel-Air, F. (2016). *Migration Profile: Tunisia*. Firenze: Migration Policy Centre, European University Institute. Tilgjengelig fra http://cadmus.eui.eu/bitstream/handle/1814/45144/MPC_PB_2016_08.pdf [lastet ned 16. juli 2018]
- Ben Ammar, A. (2017, 22. september). Tunisie: Alléger le fardeau bureaucratique et moderniser l'Etat. *Kapitalis*. Tilgjengelig fra <http://kapitalis.com/tunisie/2017/09/22/tunisie-alleger-le-fardeau-bureaucratique-et-moderniser-letat/> [lastet ned 19. juli 2018]
- Boukhayatia, R. (2018, 8. august). En Tunisie, la municipalité refuse encore de donner des prénoms non arabes à vos enfants. *Huffington Post Maghreb*. Tilgjengelig fra https://www.huffpostmaghreb.com/entry/en-tunisie-vous-navez-pas-le-droit-de-donner-des-prenoms-non-arabes-a-vos-enfants_mg_5b6afb8e4b0de86f4a7674e [lastet ned 14. august 2018]
- Chouffan, A. (2017, 25. juni). A Djerba, les derniers juifs tunisiens font de la résistance. *Le Nouvel Observateur*. Tilgjengelig fra <https://www.nouvelobs.com/monde/20170623.OBS1130/a-djerba-les-derniers-juifs-tunisiens-font-de-la-resistance.html> [lastet ned 17. juli 2018]
- Commune de Tunis (u.å.). *Obtention d'un livret de famille*. Tunis: Commune de Tunis. Tilgjengelig fra <http://www.commune-tunis.gov.tn/publish/content/article.asp?ID=726> [lastet ned 15. august 2018]
- Hanachi, J. (2015, 21. oktober). Une commune tunisienne contrainte d'inscrire le prénom Aksel. *Inumiden*. Tilgjengelig fra <http://www.inumiden.com/prenom-aksel-tunisie/> [lastet ned 4. september 2018]
- ICG, dvs. International Crisis Group (2017, 10. mai). *La transition bloquée: corruption et régionalisme en Tunisie*. Brussel: ICG. Tilgjengelig fra <https://d2071andvip0wj.cloudfront.net/177-la-transition-bloquee-corruption-et-regionalisme-en-tunisie.pdf> [lastet ned 7. september 2018]
- INS & UNFPA, dvs. Institut National de la Statistique & United Nations Population Fund (2015, 3. desember). *Note conceptuelle sur le système d'enregistrement des faits de l'état civil et les statistiques vitales en Tunisie*. Tunis: Institut Nationale des Statistiques. Tilgjengelig fra http://www.ins.nat.tn/sites/default/files/pdf_actualites/note_03.pdf [lastet ned 20. mars 2018]
- Landguiden (u.å.). *Befolkning och språk*. Stockholm: Utrikespolitiska institutet. [Elektronisk betalingstjeneste]
- Landinfo (2012, 7. mars). *Navneskikker i arabiske land*. Oslo: Landinfo. Tilgjengelig fra <https://landinfo.no/wp-content/uploads/2018/03/Navneskikker-i-arabiske-land-07032012.pdf> [lastet ned 7. september 2018]
- Landinfo (2013, 15. mars). *Tunisia: Forhold for barn*. Oslo: Landinfo. Tilgjengelig fra <https://landinfo.no/wp-content/uploads/2018/03/Tunisia-Forhold-for-barn.pdf> [lastet ned 7. september 2018]
- L'Economiste Maghrébin (2015, 3. desember). L'autorité parentale partagée avec la mère : la loi publiée. *L'Economiste Maghreb*. Tilgjengelig fra <https://www.leconomistemaghrebin.com/2015/12/03/autorite-parentale-partagee-loi-publiee/> [lastet ned 4. september 2018]

- [Lov om folkeregistrering] (1957). *Loi N° 1957-3 du 1957, réglementant l'état civil*. Tilgjengelig via <http://www.refworld.org/docid/3ae6b57cc.html> [lastet ned 7. september 2018].
- Ministère des Affaires Locales et de l'Environnement (u.å.a). *Etat Civil*. Tunis: Ministère des Affaires Locales et de l'Environnement. Tilgjengelig fra <http://www.collectiviteslocales.gov.tn/etat-civil/> [lastet ned 4. september 2018]
- Ministère de l'Intérieur (2013a). *Vos démarches – Carte d'Identité Nationale*. Tunis: Ministère de l'Intérieur. Tilgjengelig fra <http://services.interieur.gov.tn/wap/fr/docs/demarches/01.html> [lastet ned 30. august 2018]
- Ministère de l'Intérieur (2013b). *Vos démarches – Passeport*. Tunis: Ministère de l'Intérieur. Tilgjengelig fra <http://services.interieur.gov.tn/wap/fr/docs/demarches/02.html> [lastet ned 6. September 2018]
- Ministère de l'Intérieur (2013c). *Vos démarches – à caractère sécuritaire*. Tunis: Ministère de l'Intérieur. Tilgjengelig fra <http://services.interieur.gov.tn/wap/fr/docs/demarches/05.html> [lastet ned 11. september 2018]
- Ministère de l'Intérieur (u.å.). *Demande d'acte d'état civil en ligne*. Tunis: Ministère de l'Intérieur. Tilgjengelig fra <https://www.etatcivil.gov.tn/Madania/web/indexfr> [lastet ned 20. august 2018]
- Nasri, I. (2015, 28. april). *Le divorce selon la loi tunisienne*. Tunis: LegaVox. Tilgjengelig fra <https://www.legavox.fr/blog/maitre-imen-nasri/divorce-selon-tunisien-11448.htm> [lastet ned 15. august 2018]
- [Navnelov] (1998). *Loi N° 1998-0075 du 28 octobre 1998, relative à l'attribution d'un nom patronymique aux enfants abandonnés ou de filiation inconnue*. Tilgjengelig fra http://www.delegue-enfance.nat.tn/images/legislation/loi_75_1998_fr.pdf [lastet ned 7. september 2018]
- SICAD (u.å.). *Extrait de décret de changement de prénom*. Tunis: SICAD, l'Information et la communication administrative. Tilgjengelig fra www.sicad.gov.tn/Fr/imprimer.php?code=3&id=1712 [lastet ned 4. september 2018]
- [Statsborgerlov] (1963). *Code de la nationalité tunisienne*. Tilgjengelig fra www.e-justice.tn/fileadmin/fichiers_site_francais/codes_juridiques/Code_de_la_nationalite_tunisienne.pdf [lastet ned 6. september 2018]
- Tunisias ambassade i Bern (u.å.). *Documents de l'Etat Civil*. Bern: Ambassade de Tunisie. Tilgjengelig fra <http://www.atunisie-ch.org/N633/documents-de-l-etat-civil/> [lastet ned 22. august 2018]
- Tunisias ambassade i Oslo (u.å.). *Consular services*. Oslo: Den tunisiske ambassaden i Oslo. Tilgjengelig fra <http://www.tunisiaamb.no/help-for-tunisian-nationals-consular-services.htm> [lastet ned 19. mars 2018]
- UNHCR, dvs. United Nations High Commissioner for Refugees (2018, 5. april). *Equal Citizens, Thriving Families, Stronger Societies. Realizing Gender-Equal Nationality Rights in the Middle East-North Africa Region*. Genève: UNHCR.
- Yerkes, S. & Muasher, M. (2018, 17. mai). *Decentralization in Tunisia: Empowering Towns, Engaging People*. Washington, D.C.: Carnegie Endowment for International Peace. Tilgjengelig fra <https://carnegieendowment.org/2018/05/17/decentralization-in-tunisia-empowering-towns-engaging-people-pub-76376> [lastet ned 18. august 2018]

Muntlige kilder

- Det sentrale folkeregisteret i Tunis. Møte i Tunis 22. juni 2018.
- Innenriksdepartementet. Møter i Tunis, 22. oktober 2012 og 22. juni 2018.
- Iwatch. Møte i Tunis 20. juni 2018.

- Konsulær kilde A. Møte i Tunis 18. juni 2018.
- Konsulær kilde B. Møte i Tunis 19. juni 2018.
- Konsulær kilde C. Epost 10. mars 2017.
- Konsulær kilde D. Møte i Tunis 18. juni 2018.
- Tunisias ambassade i Oslo. Telefonsamtaler 3. november 2014 og 7. september 2018.